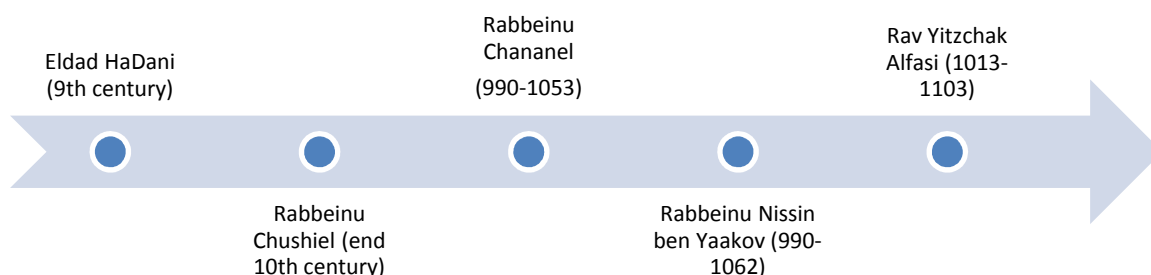

Rabbeinu Chananel and Kairouan

Eldad HaDani

1. Ibn Ezra Shemot 2:22

וכלל אומר לך, כל ספר שלא כתבוהו נביאים או חכמים מפי הקבלה אין לסמוך עליו, ואף כי יש בו דברים שמכחישים הדעת הנכונה. וככה ספר זרובבל. וגם ספר אלדד הדני ודומה להם:

Let me tell you a principle – any book which was not written by prophets or sages based on tradition cannot be relied upon. Especially if there are things in it which contradict correct ideas. This applies to *Sefer Zerubavel* and also to *Sefer Eldad HaDani* and others similar to them.

Closure of Talmud

2. Bava Metzia 86a

רבי ור' נתן סוף משנה רב אשי ורבינא סוף הוראה

Rebbi and Rabbi Natan are the end of the Mishna. Rav Ashi and Ravina are the end of 'teaching'.

3. Rashi Bava Metzia 86a

סוף המשנה. סוף תנאים עד ימיהן אמרו איש את דבריו בבית המדרש והיו תלמידים גורסים שמועה שמועה לבדה ולא היו מסכתות סדורות וסדר וקבץ על הסדר והם כללו האמור בדורות שלפניהם וסדרו את המסכתות ואחריהם לא יוסיפו אלא מעט: **סוף הוראה.** סוף כל האמוראין עד ימיהם לא היתה גמרא על הסדר אלא כשהיתה שאלה נשאלת בטעם המשנה בבית המדרש או שאלה על מעשה המאורע בדיון ממון או איסור והיתר כל אחד ואחד אומר טעמו ורב אשי ורבינא סידרו שמועות אמוראין שלפניהם וקבעו על סדר המסכתות כל אחד ואחד אצל המשנה הראויה והשנויה לה והקשו קושיות שיש להשיב ופירוקים שראוים לתרץ הם והאמוראים שעמהם וקבעו הכל בגמ' כגון איתיביה מיתיבי ורמינהי איבעיא להו והתרוצצים שעליהן מה ששיירו אותן שלפניהן ואותן שאמרו לפניהם הקושיות והתירוצין שעליהם לא קבעום בגמ' על סדר המסכתות והמשנה שסידר רבי ובאו רב אשי ורבינא וקבעום:

End of Mishna: The end of the tannaim. Until their time each person said his words in the Beit Midrash and the students would learn each statement by itself. There were no organised 'orders'. They organised and collected in order and arranged everything that had been said in the previous generations and arranged them by masechta. After that only minor changes were made.

End of 'teaching': The end of the Amoraim. Until their time there was no organised gemara. Whenever a question was asked about the reason of a mishna in the Beit Midrash, or a question about a particular incident in the laws of money or forbidden things, each person would give his own reasoning. Rav Ashi and Ravina arranged the statements of the Amoraim that they had before them and fixed them in the order of the masechta, each one with the relevant mishna. They and the Amoraim with them asked questions that need answering and presented problems that should be dealt with. They fixed all of this in the gemara. For example 'he attacked from logic' (*eitvei/metivei*) or 'he contrasted' (*reminhi*) or 'they asked' (*ibaye lehu*). And they gave answers based on what those before them had left. Those who came before did not fix the questions and answers in the gemara in order of the masechtot or the mishna that Rabbi had established. Rav Ashi and Ravina came and arranged them.

4. Rambam Introduction to Mishne Torah

נמצא רבינא ורב אשי וחבריהם סוף גדולי חכמי ישראל המעתיקים תורה שבעל פה, ושגזרו גזרות, והתקינו תקנות, והנהיגו מנהגות. ופשטו גזרתם ותקנותם ומנהגותם בכל ישראל, בכל מקומות מושבותם. ואחר בית דין של רב אשי, שחובר התלמוד בימי בנו וגמרו, נתפזרו ישראל בכל הארצות פיזור יתר, והגיעו לקצוות ולאיים הרחוקים. ורבת קטטה בעולם, ונשתבשו הדרכים בגייסות. ונתמעט תלמוד תורה, ולא נכנסו ישראל לתלמוד בישיבותיהם אלפים ורבבות כמו שהיו מקודם. אלא מתקבצים יחידים, השרידים אשר י"קורא, בכל עיר ועיר ובכל מדינה ומדינה, ועוסקים בתורה ומבינים בחיבורי החכמים כולם, ויודעים מהם דרך המשפט היאך הוא. וכל בית דין שעמד אחר התלמוד בכל מדינה ומדינה, וגזר או התקין או הנהיג לבני מדינתו או לבני מדינות – לא פשטו מעשיו בכל ישראל, מפני רוחק מושבותיהם ושיבוש הדרכים, ... וכן אם למד אחד מהגאונים שדרך המשפט כך הוא, ונתבאר לבית דין אחר שעמד אחריו שאין זה דרך המשפט הכתוב בתלמוד – אין שומעין לראשון אלא למי שהדעת נוטה לדבריו, בין ראשון בין אחרון. ודברים הללו בדינים וגזרות, ותקנות ומנהגות, שנתחדשו אחר חיבור התלמוד. אבל כל הדברים שבתלמוד הבבלי – חייבין כל ישראל ללכת בהם. וכופין כל עיר ועיר, וכל מדינה ומדינה, לנהוג בכל המנהגות שנהגו חכמים שבתלמוד, ולגזור גזרותם וללכת בתקנותם. הואיל וכל אותן הדברים שבתלמוד – הסכימו עליהם כל ישראל. ואותן החכמים שהתקינו, או שגזרו, או שהנהיגו, או שדנו דין, ולמדו שהמשפט כך הוא – הם כל חכמי ישראל או רובן, והם ששמעו הקבלה בעיקרי התורה כולה איש מפי איש עד משה.

So Ravina and Rav Ashi and their contemporaries are the end of the great sages of Yisrael who copied the Oral Torah and made decrees and fences and customs. Their decrees, fences and customs spread throughout Yisrael, in every place that they live. After the Beit Din of Rav Ashi, when the Talmud was compiled, in the days of his son it was completed, Yisrael were spread throughout all the lands, and reached the furthest islands. Warring increased in the world, and the ways were confused with soldiers. Torah learning diminished and Yisrael did not gather to learn in yeshivot in their thousands and tens of thousands as they had done formerly. Rather individuals, the remnants to whom G-d called, would gather in each city and each country, and learn Torah. They would understand the books of all the sages and know the ways of justice as it should be. Every Beit Din that comes after the Talmud, in any country, and makes a decree or fence or custom for their country – their actions did not spread throughout Yisrael because of the distance between

communities and the difficulties in travelling.... Therefore if one of the Geonim teaches that the halacha is a certain way, but a later Beit Din decides that it is not that way because that is not how it is written in the Talmud – they are not bound by the first Beit Din, but can follow whichever opinion makes more sense to them, whether the first or a later one. This applies to laws and decrees, to fences and customs that were made after the closure of the Talmud. But anything which is in the Babylonian Talmud – all of Yisrael are obligated to follow it. We force every city and each country to follow the customs that the sages of the Talmud instituted, and to follow their decrees and their fences, since everything in the Talmud was accepted by all of Yisrael. And the sages who established the decree or made the fence or initiated the custom and judged the cases or taught the laws – they were all the sages of Yisrael or the majority. They heard the tradition in the main principles of Torah, each from his teacher, in chain going back to Moshe.

Four Captives

5. Seder HaKaballah (R' Avraham ibn Daud) (Translation from *Post-Biblical Hebrew literature : an anthology* (1921) vol. 2 by B. Halper)

ואחר חזקיהו ראש ישיבה וראש גלות פסקו ישיבות וגאונים וקודם לכן היתה סבה מאת הקב"ה שנכרת חוקם של ישיבות שהיה הולך אליהם מארץ ספרד וארץ המערב ואפריקא ומצרים וארץ הצבי. וכן היתה הסבה שיצא ממדינת קורטובה שלישי ממונה על ציים שמו אבן דמאחין ושלו מלך ישמעאל בספרד ושמו עבד אלרחמאן אלנאצר והלך ממונה לציים אדירים לכבוש ספינות אדום ועירות סמוכות לספרד והלכו עד חוף הים של ארץ ישראל ונסבו אל ים יון והאיים שבו ומצאו אניה ובה ארבעה חכמים גדולים היו הלכים ממדינת בארי למדינה נקראת ספסתין, וחכמים אלו להכנסת כלה היו הולכים וכבש אבן דמאחין האניה ואסר את החכמים האחד ר' חושיאל אביו של רבינו חננאל והאחד ר' משה אביו של ר' חנוך אסרוהו עם אשתו ועם ר' חנוך בנו ור' חנוך בנו עודנו נער. והשלישי ר' שמריה בר' אלחנן, והרביעי איני יודע שמו. ובקש השלישי לכפותה לאשתו של ר' משה ולענותה כי היתה יפת תאר ויפת מראה ביותר והיא צעקה אל ר' משה אישה בלשון הקדש ושאלה ממנו אם הנטבעים בים חיים בתחיית המתים אם לא והוא השיבה אמר יי מבשן אשיב אשיב ממצולות ים. וכששמעה את דבריו שתיים הפילה עצמה בים וטבעה ומתה. וחכמים אלו לא הגידו לאדם בעולם מה טיבם ומה חכמתם. והשלישי מכר את רב שמריה באלכסנדריא של מצרים, ומשם עלה למצרים והיה לראש. ומכר את ר' חושיאל באפריקא בחוף הים, ומשם עלה אל מדינת אלקירואן שהייתה בימים ההם חזקה מכל מדינות ישמעאל שבארץ המערב, ושם היה ר' חושיאל לראש ושם הוליד את רבינו חננאל בנו. ובא השלישי לקרטובא ומכר שם ר' משה ור' חנוך בנו, ופדאוהו אנשי קורטובא, וכמדומין היו שהוא עם הארץ. והייתה בקורטובה בית הכנסת ששמה כנסת המדרש, והיה שם דיין ששמו ר' נתן, וחסיד גדול, היה אבל לא היו אנשי ספרד בקיאים בדברי רבותינו ז"ל, ואעפ"כ באותו מעט שהיו יודעין היו עושין מדרש ומפרשים ועולים ויורדים. ופירש ר"נ הדיין "על כל הזאה טבילה", והיא במסכת יומא, ולא ידע לפרשה. ור' משה יושב לפאה אחת כמו שמש, וקם אל ר' נתן ואמר לו רבי פשו להו טבילות. וכששמע הוא והתלמידים את דבריו תמהו זה אל זה ושאל ממנו לפרש להם ההלכה, ופירש להם ההלכה כהוגן, וכל אחד ואחד שאל ממנו שאלות בכל הספיקות שהיו להם, והשיב תשובות ברוחב חכמתו. והיו בעלי דינים מחוץ למדרש שלא היה להם רשות ליכנס עד השלמת התלמידים פסיקתם. ובאותו היום יצא ר' נתן והלכו אחריו בעלי דינים ואמר להם אני איני דיין, וזה הלוש השק והאורח הוא רבי, ואני תלמידו אהיה מהיום, ואתם מנאו על קהל קורטובא דיין. וכן עשו ועשו לו כל הקהל פסיקא גדולה וכבדוהו במלבושים יקרים ובמרכב. ורצה השלישי לחזור בו במכירתו, ולא הניחו המלך כי שמח המלך על הדבר שמחה גדולה כששמע שאין היהודים שבמלכותו צריכים לאנשי בבל. והקול נשמע בכל ארץ ספרד וארץ המערב. ובאו תלמידים לקרות וכל השאלות שהיו שואלים מן הישיבות שאלו ממנו. ודבר זה היה בימי רב שרירא גאון, קרוב לשנת ד' אלפים תשנ"ה, הן פחות מעט הן יתר מעט.

Rabbeinu Chananel and Kairouan

After Chezekiah, who was head of the academy and exilarch, the academies and the Geonim ceased to exist. But prior to that it was brought about by the Holy One, blessed be He, that the income of the academies which used to come to them from the land of Spain, the land of Maghrib, Africa, Egypt, and Palestine, should be discontinued. The incident was brought about in the following manner: There came forth from the city of Cordova a captain appointed over a fleet, whose name was Ibn Damahin, and who was sent by the Ishmaelitish king of Spain, whose name was 'Abd al-Rahman. This commander of mighty ships went forth to conquer the ships of Edom and the towns that were close to the sea-shore. They reached as far as the coast of Palestine, turned around to the Greek Archipelago and the islands thereof, and met a boat which carried four great sages travelling from the city of Bari to a city called Safsatin. These sages were travelling to collect money for the academy. Ibn Damahin captured the boat, and took the sages captive. One of these sages was Rabbi Hushiel, father of Rabbeinu Hananel; the second was Rabbi Moses, father of Rabbi Enoch (he was taken captive together with his wife and Rabbi Enoch his son; Rabbi Enoch was then a young lad) ; the third was Rabbi Shemariah the son of Rabbi Elhanan ; as for the fourth, his name is unknown to me. When the captain wanted to force the wife of Rabbi Moses and to humble her, because she was exceedingly beautiful and well favored, she cried out to Rabbi Moses her husband in the holy tongue, and asked him whether they that were drowned in the sea would be quickened at the time of the resurrection of the dead, or not. He replied unto her : ' The Lord said : " I will bring again from Bashan, I will bring them again from the depths of the sea." 'When she heard him say that they would be quickened, she threw herself into the sea, so that she sank and died.

These sages did not say anything about themselves or their wisdom. The captain sold Rabbi Shemariah in Alexandria of Egypt; the latter went up to Cairo, where he became head of a school; Rabbi Hushiel was sold on the coast of Africa, whence he went up to the city of Kairouan, which in those days was the mightiest of all Ishmaelitish cities in the land of Maghrib, There Rabbi Hushiel became head of a school, and there he begot Rabbi Hananel his son. Then the captain went to Cordova, where he sold Rabbi Moses and Rabbi Enoch his son. They were redeemed by the men of Cordova, who were not aware of the great learning of the captives.

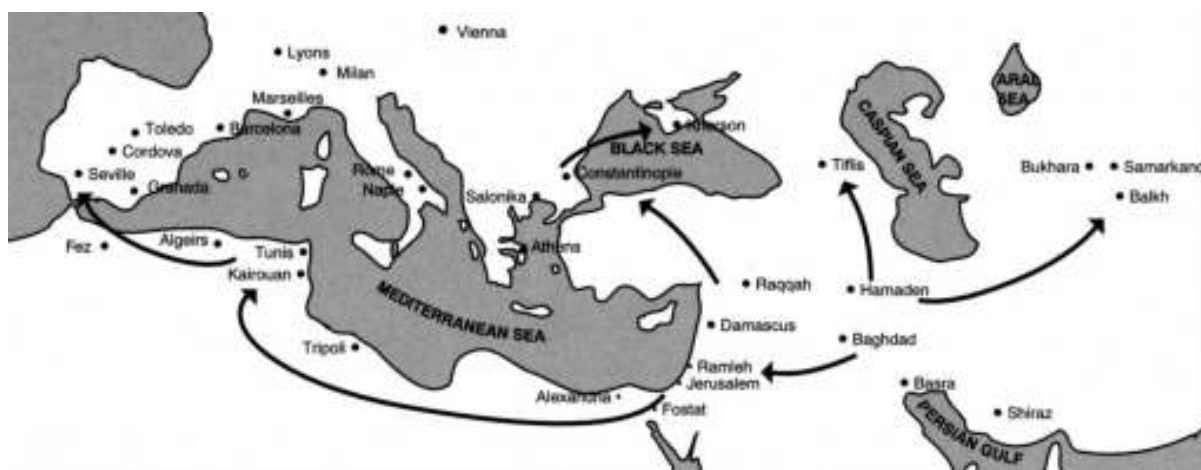
There was in Cordova a Synagogue that was called the Synagogue of the House of Study, and there was a judge named Rabbi Nathan, who was exceedingly pious. The people of Spain, however, were not well-versed in the words of our teachers of blessed memory. Nevertheless, with the little knowledge that they possessed, they arranged discussions, interpretations, and arguments. Once Rabbi Nathan the judge interpreted the law that an ablution is required for each sprinkling, which occurs in the tractate Yoma, and they were not able to explain it. Whereupon Rabbi Moses,

Rabbeinu Chananel and Kairouan

who sat in a corner like a beadle, stood up before Rabbi Nathan, and said to him: 'My master, there would be too many ablutions.' When he and his pupils heard his words, they marvelled one with the other, and asked him to explain the law to them; whereupon he explained the law in the right manner. They then asked him to explain all their difficulties, and they set forth their questions, which he answered with the abundance of his wisdom. There were litigants outside the House of Study who were not permitted to enter until the pupils had finished their lesson. On that day Rabbi Nathan the judge came out, and the litigants went after him. But he said to them: I am no longer judge; but this man, who is clad in sackcloth and is a stranger, is my teacher and master, and I am his pupil from today and henceforth. Now appoint ye him judge in the congregation of Cordova.' And they did so. The congregation gave him a good allowance, and presented him with costly garments and a carriage.

The captain then wanted to cancel his sale, but the king would not permit him, for he rejoiced with great joy when he heard that the Jews of his kingdom no longer needed the men of Babylon. When the report thereof was heard in all the land of Spain and the land Maghrib, all the pupils came to study under Rabbi Moses, and all the questions that formerly had been addressed to the academies were directed to him.

This took place in the days of Sherira Gaon, approximately about the year four thousand seven hundred and fifty.

(Map from <http://www.jewishhistory.org/the-four-captives>)

6. Meiri (in Medieval Jewish Chronicles and Chronological Notes p. 225ff)

אחריו היה ר' חננאל ואביו היה מארץ ספרד ושב רבי חושיאל ונסבת ונתגלגל הדבר שעבר לארץ אפריקא במדינת לקירואן והוליד שם לר' חננאל הנזכר ופירש תלתא סדרי בגירסא ישרה אלא שקיצר בפ' מאד. ובאותו פקר נשבה ג"כ רב משה נ' חנוך ופדאוהו קהל קרטבא ורב שלום הכיר חכמתו וסלק עצמו מן השררה ומנוהו לראש. והיה מתלמידיו ר' יוסף נ' אביותוס והיה באותו הזמן ר' נסים שקבל מר' הא"י ז"ל. וראוי שתדע שעד הנה היו הישיבות גדולות ונכבדות והתלמידים מרובים תורתם אומנותם וכל שכן ראשי הישיבות גדולות ונכבדות והנסמכים בגאונות שלא היה מדרכם למוש מתוך האהל יומם ולילה והיו יודעים כל התלמוד על פה או בקרוב לזה ודברי התורה כולה והתלמוד סדורים בפיהם כברשת שמע. ומתוך כך לא היו רואים לעצמם דצריכים להאריך בחיבוריהם שכל הפירוש היה סדור בפיהם והיה בעיניהם כתיבת פ' הדברים כמי שיכתוב בזמניו זה לעז המלות וגרם להם זה שלא היו כותבים רק מעט הן בדרך פ' הן דרך פסק.... ונשוב לדברינו והוא מהזמן הנז' והנה ר"ל מעת גאונות ר' חננאל והנה נתמעט ידיעת החכמים והתרבה מעלת החיבורים והפירושים מפני שמזמן פטירת רב הא"י גדלו הצרות ונגב לב הבריות לתת את העוים בלבם מרוב צרתם.

After him was Rabbeinu Chananel. His father came from Spain and Rabbi Chushiel was taken captive. Things transpired and he ended up in Africa in the city of Kairouan. Rabbeinu Chananel was born there. He wrote commentary on three orders of Talmud with clear explanations, but he is very brief in his commentary. At that time also Rav Moshe ibn Chanoch was taken captive and he was redeemed in the city of Cordova. Rav Shalom recognized his wisdom and stepped down from his position, appointing him [Rav Moshe] to be head. He was one of the students of Rav Yosef ibn Aviyutus. At that time there was also Rav Nissim who received from Rav Hai z"l. You should know that until then the yeshivot were big and revered and there were very many students who labored in Torah. Even more so the Roshei Yeshivot who were great and revered and were appointed to be Geonim. They would never leave the tent [of Torah] day or night. They knew the entire Talmud by heart, or nearly all of it. The words of Torah and the entire Talmud were arranged in their mouths and writing any commentary on these words would be like nowadays writing a translation into a foreign language. This led to them to only write very little whether in commentary or in halachic rulings... Let us return to our subject. At that time, from the time of the Geonim and Rabbeinu Chananel. The knowledge of the sages was less and there was great value in writing commentaries because from the time of the death of Rav Hai the troubles increased. People's hearts became dry and they were unable to pay proper attention to their learning because of all the troubles.

Rabbeinu Chananel

7. Rav Avraham ibn Daud: Sefer HaKaballah

ונחזור להזכיר דברי ארץ אפריקה, אחר פטירת רבינו ר' חושיאל נסמכו במדינת אלקירואן בנו ותלמידו רבינו חננאל ז"ל ורבנו נסים ברבי יעקב בן שאהון שקבלו מר' חושיאל וקבל רבנו נסים מרבנו הא"י גאון שהיה אוהבו מאד ושולח לו ספרים בתשובות כל ספקותיו על יד. ורב שמואל הלוי הנגיד על יד רבנו נסים היה שותה מימיו של רבנו הא"י והיה מהנה מנכסיו לרבנו נסים מאד שלא היה בעל ממון ולאחר כן נהחית עמו ושלח בתו לרב יהוסף הנגיד לאשה ולא מצאה חן בעיניו מפני שהיתה כננסת אבל היתה בעלת תורה ויראת שמים וכשנהרג אישה הנגיד ברחא אל מדינת אליסאנה ופרנסוה קהל אליסאנה בכבוד גדול עד יום מותה

Rabbeinu Chananel and Kairouan

ורב חננאל עשיר גדול היה שהיו באלקירואן סוחרים הרבה מטילים מלאי לכיסו והיו לו תשע בנות והניח עשרת אלפים זהובים אחר מותו. וכן רב נסים לא היה לו בן ונפטרו שניהם ופסק התלמוד מארץ אפריקה ונשאר מעט מזער במדינת אלמהדיה... ודורם של שלשה אלה רב חננאל ורב נסים ורב שמואל הלוי הנגיד הוא הדור הראשון ברבנות וחזר כח התלמוד בארץ ספרד והיו שם חמשה רבנים ושמותם כולם יצחק שנים ספרדיים והשלישי קרוב להם ושנים באו מארץ אחרת.

Let us return to mention the land of Africa. After the death of Rabbeinu Chushiel his son and student, Rabbeinu Chananel, became Rabbi in Kairouan, along with Rabbeinu Nissim ben Yaakov Gaon who learnt from Rabbeinu Chushiel. Rabbeinu Nissim also learnt from Rabbeinu Hai Gaon who loved him very much and sent him books of response and had questions hand delivered. Rav Shmuel HaLevi HaNagid would drink from the waters of Rabbeinu Hai through Rabbeinu Nissim. He helped Rabbeinu Nissim financially very much because he did not have much money. Afterwards he[Rabbeinu Nissim] sent his daughter to Rav Yehosef HaNagid to be his wife. He did not find her attractive because she was a midget, but she was filled with Torah and fear of Heaven. When he was assassinated his wife fled to Alisana and the community there took care of her with great honour until the day that she died.

Rav Chananel was very wealthy. There were merchants in Kairouan who gave him merchandise to sell. He had nine daughters and left 10,000 gold coins after his death. Also Rav Nissim had no sons. After they both died the Talmud left Africa and there were only a few left in the land of the Almohads... That generation of Rav Chananel, Rav Nissim and Rav Shmuel HaLevi HaNagid was the first generation of Rabbis and the power of the Talmud returned to Spain. There were five Rabbis all called Yitzchak. Two were Spanish, one was close to them and the other two were from far away. [The five Yitzchaks were Rabbi Yitzchak ben Yaakov ben Baruch Albalia, Rabbi Yitzchak ibn Gayyat, Rabbi Yitzchak ben Moshe, the successor to Rav Hai Gaon; Rabbi Yitzchak ben Reuven Al-Barceloni, a grandfather of the Ramban (Rabbi Moshe ben Nachum); and Rabbi Yitzchak Alfasi (the Rif)].

Books by Rabbeinu Chananel:

Commentary on Torah; Commentary on Talmud (Berachot, Mo'ed, Nashim, Nezikin); Book of Hashkafa (lost); Siddur; Sefer Chefetz (halacha); Sefer Miktzo'ot (halacha);

Books by Rabbi Nissim ben Yaakov: Sefer HaMaftach

Rabbi Yitzchak Alfasi

8. Rambam: Letter to his student Rav Yosef Chacham

"ולא תלמד אלא הלכות הרב ז"ל (רי"ף)

Only learn the halachot of the Rav (Rif)

9. Vilna Gaon: *Maaseh Rav Hilchot Tefillah* 60

ללמוד אחר התפלה תיכף ג' שעות בלי הפסק, ללמוד פרק משניות ולחזור היטב, רב אלפס בכל יום ולחזור היטב, ספרי מוסר כמה פעמים בכל יום, ללמוד מקרא ואגדות ומדרשים ללמוד גמרא שני דפין בכל יום עם פירש"י ולחזור היטב, ללמוד ש"ע ו"ח ולחזור היטב בכל יום ויום, ללמוד מסכתא על פה... ללמוד הלכות רגל ברגל.

To learn after tefillah for three hours straight without a break: Learn a chapter of mishna and review it very well; Rav Alfasi every day and review it very well; books of mussar several times each day; learn Tanach, aggada and midrashim; learn gemara – two pages each day with Rashi and to review well; learn Shulchan Aruch Orech Chaim and to review well each day; learn one masechta by heart... learn the laws of the festivals before each festival.

10. Chofetz Chaim: *Introduction to Likutei Halachot*

"על כן אמרתי לייעץ להם עצה טובה, שעל ידי זה יוכלו לרכוש להם בזמן קצר ידיעה גדולה בתורה, והוא לימוד עיקרי ההלכות שבש"ס, והוא לימוד האלפס על כל פנים עם פרש"י ז"ל שעל ידי זה יקיים ג"כ תמיד הפסוק: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך" "ובאמת היה כמה מאות שנים שהיה נלמד לישראל האלפס לבדו עם פרש"י."

Therefore I decided to give you some good advice, and through it you will be able to learn a great amount of Torah knowledge in a small amount of time. Learn the main laws of Shas through learning Alfasi with at least Rashi's commentary. Through this you will be able to constantly fulfil the mitzvah of "these words that I command you today shall be on your heart." For many hundreds of years Yisrael have been learning Alfasi with Rashi's commentary.

11. Rav Kook: *Orot HaTorah* chapter 9:2

"אז צריך שתהיה ראשית השתדלותו להקיף בתחילה את כל הלכות הרי"ף כפשוטן בבקיאיות הגונה. וזה נקל מאד להשיג, על ידי קביעות מתונה. העבודה הזו היא נעימה מאד מצד עצמה ומצד הציור המענג הקרוב לתכלית, של ההקפה הכללית לדעת את הסכום הכללי של כל ההלכות, לפי הקירוב היותר גדול למקורן בש"ס באופן כולל, שרק ע"י קיבוץ כל הפרטים יתייצב נגד עיניו היופי הגדול של הבניין המפואר של כל התורה המעשית.

The first part of your efforts should be to learn all of the halachot of Rif in their simple meaning with appropriate speed. This is very simple to achieve through regular fixed times. I promise you that it is very pleasant, both in terms of what it is, and the speed with which the goal is achieved. The goal is a general survey to know the totality of halacha, as close as possible to their source in the Talmud. Only through this can all the details be filled in, and the great beauty of the splendid building of the entire practical Torah is before your eyes.